

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 16. De Iesuitarum ratificatione Professionis, reclamatione, ad
mutatione habitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

Seçt.II.de Profes. Religiosa Dubia. 221

71 Hoc verum existimo si pecunia non pro
Si pecunia minuitur, & in illorum compensationem,
detur pro sed pro requisitis ad illa exequenda, con-
requisitis cedatur, ut si detur pro Religiosorum su-
ad misse- stentatione, pro viatico aliisque necessariis
ria exequ- ad verbum diuinum seminandum, omnino
enda potest esse licitam receptionem. Dummodo Socie-
recipi. tas, vel eius Religiosi non obligentur ad spi-
 ritualia ea ministranda ex obligatione infirmita-
 tis: sed ex gratitudine, aut fidelitate. Palao s. 3. d.
 1. *tertia pun. 1. numero sex.* Sanchez l. 7. c. 2. §.
 4. num. 3. & 4.

72 Si Societatis Religiosus Stipendium ad
Si accepit Missæ Sacrificia accepit (inique quidem)
quia nostris & consumpsit, neque Sacra fecit, nec est
pro Missis solvendo: vt obligationis ex stipendio accep-
stipendia to satisfaciat, poterit Sacra facere, quia il-
& consump. lis Sacris non acquirit stipendium, sed ob-
fic, nec Mis- ligationis iustitiæ ex illius acceptione, ac
sis celebra- consumptione orta satisfaciit. Imo non so-
re potest, si lum posse reor, sed teneri affirmo, quia ten-
non est sol- uendo obligationi iustitiæ satisfaccere, cum
uend, imo id facere possit absque sine professionis detri-
debet Sacra mento. Sanchez l. septim. Decal. capite. 28.
illa facere. n. 15. addens, n. 23. hoc à fortiori procedere, si
ante Religionis ingressum, vel nonitatus
tempore, hæc stipendia receptis ac consum-
pfit, scilicet. 2. plura.

CAPVT XVI.

*De Iesuitarum ratificatione
Professionis, reclamatio-
ne, ac mutatione
habitus.*

73
Potest in
Societate
Professio
ratificari.

A L I C U I videbitur in Societate
non posse inuallidam professionem,
vel incorporationem ratificari,
quia inodus ordinarius ratificandi professio-
nem inuallidam, est tacita professionis emis-
sio. At in Societate non datur tacita profes-
sio, cum ei essentiale sit scripto publicè legi,
Const. p. quint. capit. tertio. At dicendum est,
verè esse in Societate professionis, seu incor-
porationis inuallidam ratificationem, seu re-
parationem, quia hæc reparatio non solum
iure antiquo, sed nouo Tridentini. *sess. 25.
capit. 19.* Taciturnitate quinquennij appro-
bata est in fauorem Regulæ status, & in
pacem, ac quietem Religiosorum à quo
iure Societas excepta non est, nec expedie-
bat excipi. Neque obstat professioem seu
incorporationem tacitam non habere in So-
cietate locum, quia hoc est verum de pro-
fessione, vel incorporatione tacita, quæ
primo ac per se fit: secus autem de ea, quæ
fit ad reparationem professionis, vel incor-
porationis inuallide. Nam cum hæc repara-
tione nihil Societas disposuerit, & Triden-
tinum in suo generali decreto Societatem
non exceperit, fit plane comprehendere vo-
Eschob. & Mend. Theol. Mor. Tom. VII.

luiffe. Suar. tomo quart. de Relig. tract. 10. l. 3.
cap. 8. à num. 5.

At cum non semel contingat, professio- 84
nem esse invalidam, nec fide profectum vel *Et locus*
eius ratificare: constat ex *Tridentino. citato, datur re-*
sive invalide Professam intra quinquennium *clamatione*
ad fide professionis, & non ultra allegare posse *circa Pro-*
nullitatis suae: professionis causas: modo ta- *fessione in-*
men habitum propria auctoritate non dimittit. *validam.*
tat, neque ex Religione sine superiorum
licentia, habitu retento, discedat. Nam si
habitum sponte dimittit, denegatur illi au-
dientia, & poenis apostatae afficitur, nullo-
que Religionis privilegio iuatur. Quod
dicendum aequè de incorporatis per vota
biennij in Societatem, loquitur, ac de Pro-
fessum Societatis, tum aliarum religio-
num, quia vere Religiosi sunt, & quan-
tum est ex parte sua fide Religionis, & di-
vino obsequio perpetuo emancipantur.
Suar. tomo quart. de Relig. tract. 10. l. 3. cap. 8.
num. 6.

Vidimus superius, depositionem Reli-
 giosi habitus temerariam interdiciam esse
 professis sub excommunicationis pena ex-
 capit. ut periculosa, Ne clerici vel Mona-
 chi, in 6. Quod si rogites, quænam sit te-
 meraria habitus depositio? respondeo, non
 esse dimissionem temerariam, cum illum
 deponi ad dormiendum, ad quiescendum,
 ad natandum, aliamve similem actionem,
 Petit namque habitus dimissio dep-
 sitionem illius fieri animo occultandi statum, &
 fe aliam ab eo, qui est significandi. Vnde
 fit, non esse propriè habitus dimissionem,
 si illum deponas, vt arsum personam in
 ludo repræsentans, ut cursum velociorem
 consummes, vt lapidem expeditior proicias,
 quia illa depositio non est status voluntaria
 occultatio. Azorius *tom. primo l. 12. capit. 13. questione quint. Suar. tom. quint. de censur. d. 23. sect. quari. numero 27. Sanchez l. sext. Decal. capit. octavo numero 35.*
 Adicio non esse temerariam, sed laudabilem
 admodum habitus mutationem, cum
 Religiosi apud hæreticos, seu infideles
 quoque degentes (seculari indumento uten-
 tes curant ne Sacerdotes aut Religiosos esse
 dignoscantur, vt facilius possint fidei pro-
 pagationi, & proximorum utilitati Sacrum
 munus impendere. Sic Societatis Iesu Reli-
 giosi ad Angliam, ad Iaponiam, ad Sinas
 quotiè proficiunt, vt maiori Dei gloria
 se accommodent, & tot fructus Eccle-
 siae liceat. Rogarim verò, an si quis
 temere dimitteret habitum (quod
 ablit) mortaliter delinqueret,
 & excommunicationem
 incurreret. Hanc
 sect. 2. quæstioni
 satisfaci-

T 3

CAPVT